

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายสุพจน์ ไข่มุกด์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๘/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๕๑

วันที่ ๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

เรื่อง ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นายสุนทร ลินสา) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ กรณีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔๗ ตีร วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบมาตรา ๔๗ ทวิ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๕ วรรคสาม หรือไม่

ประเด็นวินิจฉัยและความเห็น

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ บททั่วไป ที่บัญญัติถึงหลักการคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล มิใช่บทบัญญัติที่ให้สิทธิแก่บุคคลที่จะโต้แย้งหรือกล่าวอ้างว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรานี้ได้ มาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติที่รับรอง ถึงหลักประกันความมีผลผูกพันโดยตรงของสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยไม่มีข้อความใด รับรองสิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เนื่องจากสิทธิและเสรีภาพที่เป็นเรื่องเฉพาะ มีบัญญัติอยู่ในมาตราอื่นของรัฐธรรมนูญนี้แล้ว จึงมิใช่บทบัญญัติที่ให้สิทธิแก่บุคคลที่จะโต้แย้ง หรือกล่าวอ้างว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรานี้ได้ พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔๗ ตีร วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบมาตรา ๔๗ ทวิ (๒) จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๗ แต่อย่างใด

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ วรรคสาม เป็นบทบัญญัติ ในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๔ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม มีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยมีหลักว่า トラบเท่าที่ศาล ยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลนั้น

LIRT

เป็นผู้บริสุทธิ์และจะปฏิบัติต่อบุคคลดังกล่าวเช่นผู้กระทำความผิดมิได้ ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ในกระบวนการยุติธรรมจะปฏิบัติต่อบุคคลซึ่งอยู่ในฐานะผู้ต้องหาหรือจำเลยเสมือนเป็นผู้ที่ศาลได้มี
คำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิดแล้วมิได้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๗ ตี วรคหนึ่ง (๗) ประกอบมาตรา ๔๗ ทวิ (๒)
เฉพาะความในส่วนที่บัญญัติให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องสิ้นสุดลง
ด้วยเหตุมีลักษณะต้องห้ามเป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริต มิได้กำหนดให้บุคคลต้องสิ้นสุดสมาชิกภาพ
อันเนื่องมาจากการเป็นผู้กระทำความผิดในทางอาญา โดยคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๕ วรรคสาม แต่อย่างไรก็ดี กรณีจึงไม่มีประเด็นปัญหาให้พิจารณาวินิจฉัยว่าเป็นบทบัญญัติที่
กำหนดให้ปฏิบัติต่อบุคคลเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดในทางอาญาหรือไม่ บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว
จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ วรรคสาม

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔๗ ตี วรคหนึ่ง (๗) ประกอบมาตรา ๔๗ ทวิ (๒) เฉพาะความในส่วนที่
บัญญัติให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องสิ้นสุดลงด้วยเหตุมีลักษณะ
ต้องห้ามเป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริต ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๕ วรรคสาม

นายสุพจน์ ไข่มุกด์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ